

arī jaunākus kokus , ja vien to caurmērs krūšu augstumā sasniedza 34 cm. Tā rezultātā no mūsu mežiem sāka izzuda vērtīgākās, pieaugušās mežu audzes. Bet ar to mežu izmantotājiem vēl bija par maz . 2000 gadā , nerēķinoties ar pārējo mežkopju un sabiedrības domām , neliela ,ar meža izmantošanu saistīta cilvēku grupa , it kā tirgus ekonomijas interesēs , nodibināja AS "Latvijas valsts meži", kas pārņēma meža apsaimniekošanu. Pēc būtības tas bija mežu apsaimniekošanas apvērsums ar nolūku atstādināt no mežu apsaimniekošanas mežsaimniekus, kas meža saglabāšanas interesēs neatlaidīgi ierobežoja to darbību un pašiem meža izmantotājiem pārņemt pilnīgu rīcības brīvību par Latvija Valsts mežiem. Iepriekšējais meža apsaimniekotājs Valsts meža dienests tika reducēts ,kļuva mazskaitlīgs un zaudēja reālas iespējas piedalīties Valsts mežu apsaimniekošanā. Par galveno tās darbību kļuva ar visu bardzību un birokrātiju pievērsties privāto mežu apsaimniekošanā. Mūsu skatījumā tas ir pilnīga nevajadzīgs un liegs pasākums . Valstij nevajadzētu izlietot līdzekļus privāto mežu apsaimniekošanā. Latvijas pirmās brīvvalsts laikā to nedarīja un nekas slikts nenotika . Ja arī kāds privātais savus mežus nepareizi apsaimnieko, zaudētājs būs viņš pats ne sabiedrība. To interesē cik pareizi tiek apsaimniekoti to kopīpašums Valsts meži.

Latvijas pirmās brīvvalsts laikā to apsaimniekotājs Meža departaments ik gadus rakstiski sabiedrībai sniedza vispilnīgāko pārskatu par savu darbību un meža stāvokli, tad tagadējais meža apsaimniekotājs "Latvijas valsts meži" to nedara. Aptuveni tiek darīts zināms cik no meža ienākumiem ieskaitīts valsts budžetā un tas arī viss. Kur aizplūst pārējie ienākumi no mežiem nav zināms . Arī citādā ziņā patreizējais meža apsaimniekotājs ir pilnīgi brīvs savā rīcībā. Jā pirmās Latvijas brīvvalsts laikā Valsts meža apsaimniekotājus regulāri kontrolēja neatkarīgi, zvērināti meža revidenti un Padomju laikos meža ministrijas izveidotas komisijas, tad tagad to nedara ne viens Palikušais mazskaitlīgais Valsts meža dienests , kuram saskaņā ar Meža likumu tas būtu jādara , atrodoties vienā pakļautībā ar meža izmantotāju un esot stipri finansiāli atkarīgs no tā , uzskata pār labāku nejaukties Valsts mežu apsaimniekotāju darbībā. Bet mežu apsaimniekošana ir tik daudzpusēja un sarežģītā , ka bez stingras un neatkarīgas kontroles, tā nevar normāli darboties.

.Milzīgs ļaunums mežiem tika nodarīts likvidējot pastāvīgi darbojošos , neatkarīgo meža stāvokļa noteicēju , Mežierīcības institūciju, kā arī pilnībā likvidejot sen seno mūsu mežu galveno uzraugu - mežsargu dienestu . Tādējādi. ne tikai darbu zaudēja daudzi jo daudzi ilglaicīgie meža darbinieki, tika iznīcinātas daudzas bijušo mežinieku ģimeņu dinastijas un veicināta mūsu cilvēku aizplūšana uz ārzemēm, bet arī meži atstāti pilnīgā bezkontroles stāvoklī. Līdz ar to sabiedrībai ir zuduša visas iespējas uzzināt kāds ir patreizējais Valsts mežu stāvoklis. Mums tiek skaidrots, ka tas tiek darīts ar klasiskā meža zinātnē nesošiem, un pilnīgi neizprotamiem , mežzinātnes institūta "Silava" izstrādātiem parauglaukumiem . Ik vienam izglītotam (mazākais iepriekšējo laiku) mežkopim ir zināmas , ka pēc parauglaukumiem noteikt meža stāvokli visas valsts mērogā , nav iespējams. To var izdarīt atsevišķam meža nogabalam. bet ne mežam vispār. Nešaubīgi to zina un tiem netic arī paši patreizējie meža saimnieki. Bet tieši lai tā būtu, tika likvidēts mežierīcības institūcija un mežsargu dienests Tagad šie mistriskie parauglaukumi kļuvusi par galveno "jājamzirdziņu" runājot par mežiem Pēc tiem tiek veidots Valsts mežu reģistrs, noteikts meža izmantošanas limits , tā sadalījums pa vecuma klasēm un t. t. Tiešām ir apbrīnojami šie "parauglaukumi" un to